

Cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Cugat

El diumenge dia 23 de desembre Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa al Monestir de Sant Cugat del Vallès en la cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Cugat. Varen concelebrar Mn. Joan Carles Montserrat, vicari episcopal, i els altres preveres de l'arxiprestat. La visita s'inicià el 4 de novembre. El Sr. Bisbe, ajudat pel Sr. Bisbe auxiliar, ha visitat les 4 parròquies de l'arxiprestat, ha celebrat 6 misses, ha visitat 10 temples, s'ha trobat amb tots i cadascun dels preveres, s'ha reunit amb 18 grups, ha visitat 7 escoles i 9 comunitats religioses, s'ha entrevistat amb l'alcalde de Sant Cugat i amb el responsable de l'Entitat Municipal Descentralitzada de Valldoreix; ha visitat l'Hospital General de Catalunya, el Tanatori de Sant Cugat i d'altres institucions.

GLOSSA

Anys de gràcia

El dia que va fer noranta anys, una àvia va llegir un text als seus fills, néts i amics. Entre moltes altres coses, deia: «Noranta anys de gràcia, també moments d'errors i d'encerts, de pors i de somriures, de salut i de malaltia, de fidelitat a Vós i d'allunyament dels ensenyaments de Jesús, de tan de bé que heu obrat en mi i a través de mi... Malgrat el desgast d'aquests anys, que ja són molts, no vull deixar d'agradir el vostre acolliment i dir-vos: Senyor, us dono les gràcies perquè en tot moment heu acollit la meua vida, m'heu acceptat i estimat malgrat les meves infidelitats, defalliments i indiferències [...]. Vull anar dient adéu a la vida amb la mateixa joia amb què l'he viscuda. Vull que estigueu amb mi, Senyor, fins al darrer alè. Em sé a les vostres mans i sé que sou molt a prop meu. Encara que a la vista de moltes persones la vellesa no és bonica, s'accepta a mitges, esdevé rutinària, comporta cansament, demana metges i règim alimentari, treball limitat o nul i descans freqüent, refugiar-se sovint en el "m'he

fet gran", perdre l'esperança, deixar-se portar pel desànim davant la pèrdua de forces i la incertesa del futur...; malgrat tot això, no vull oblidar que Déu és amor, que sou amor i amb Vós he arribat fins aquí i amb Vós vull arribar fins al final. Confio incansablement i confio en les vostres promeses. Doneu-me forces per esguardar-vos, Pare!» «Quan era un infant, parlava... pensava... raonava com un infant... Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran» (1Co 13,11-13).

Bonica pregària la d'aquesta senyora que se situa en la recta final de la vida amb humilitat i senzillesa i, des de les seves limitacions, dóna gràcies i demana perdó per la vida passada, pels encerts i les errades, reconeixent-hi el pas de Déu i confiant en la seva misericòrdia. Alhora demana, confiadament, pel camí que resta... fins que Déu vulgui.

Enric Puig i Jofra, SJ

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del 18 al 25 de gener, els cristians de les diferents confessions ens unim en la pregària per a demanar el do de la unitat. A nivell diocesà, la setmana es clourà amb les Vespres Eucumèniques, presidides pel Sr. Bisbe de Terrassa el dia 25 a les 7 de la tarda, a la Catedral del Sant Esperit.

ANEU MAR ENDINS

L'Església s'acosta a les persones allunyades

En els comentaris anteriors m'he referit a les tres línies pastorals assenyalades en el darrer Sínode dels Bisbes sobre l'evangelització en l'actualitat. Dedico ara aquesta reflexió a la tercera de les línies que el Sant Pare va formular amb aquestes paraules: «Un tercer aspecte té a veure amb les persones batejades però que no viuen les exigències del baptisme. Durant els treballs sinodals s'ha posat de manifest que d'aquestes persones se'n troben a tots els continents, especialment en els països més secularitzats.»

Aquestes darreres paraules ja ens indiquen que la tercera línia pastoral fa referència de manera especial a la nostra situació religiosa. Entre nosaltres hi ha molts batejats que, per diverses raons o per deixadesa —aclaparats per molts problemes en la seva vida diària— viuen allunyats de les pràctiques religioses.

«L'Església —va dir el Papa— els dedica una atenció particular perquè trobin novament Jesucrist, tornin a descobrir el goig de la fe i retornin a les pràctiques religioses en la comunitat dels fidels». Els tres passos que indica Benet XVI em semblen molt il·lustratius.

El primer objectiu és propiciar que aquestes persones es trobin novament amb Crist. Sempre, però de manera especial en aquest Any de la Fe, el Papa ens convida a centrar-nos en la figura del Senyor, a fixar la mirada en Ell, perquè només en Ell poden saciar-se els anhels del cor humà.

El segon objectiu indicat pel Papa és que aquestes persones allunyades de la pràctica religiosa i de la comunitat cristiana «tornin a descobrir el goig de la fe». Perquè la fe cristiana no és una paraula de condemna sinó una paraula d'esperança. La fe cristiana és una afirmació de vida perquè el seu centre és la pasqua de nostre Senyor: la seva mort pels nostres pecats, la seva resurrecció per a la nostra justificació.

El tercer objectiu és que aquestes persones «tornin a les pràctiques religioses a la comunitat dels fidels». Aquí la indicació es refereix de manera especial a la recepció dels sagraments, a la pregària comunitària i d'una manera especial, a la celebració de l'Eucaristia dominical.

Com seran els fruits de l'Any de la Fe? És impossible de mesurar-los perquè la fe es viu en la consciència de cada persona. Però hi ha alguns indicadors de la vitalitat religiosa d'una societat. I un d'aquests és sens dubte l'assistència a la missa dominical. Déu vulgui que l'Any de la Fe ens permeti de millorar en aquest punt.

Pel que fa a la nostra diòcesi de Terrassa faig meves les paraules del Papa en l'homilia de la missa de clausura del Sínode proppassat: «A més dels mètodes pastorals tradicionals, sempre vàlids, l'Església intenta també utilitzar mètodes nous, emprant així mateix nous llenguatges, apropiats a les diferents cultures del món, proposant la veritat de Crist en una actitud de diàleg i d'amistat que té com a fonament Déu que és amor». Desitjo profundament —i ho demano a l'Esperit Sant— que sorgeixin a la nostra diòcesi jove iniciatives d'aproximació de les comunitats cristianes a les persones allunyades de l'Església, i sempre —com ho indica el Papa— en una actitud de diàleg i d'amistat.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

CARLES LLINÀS

La modernitat

El professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya Carles Llinàs ha estat guardonat amb el Premi Joan Maragall 2012, que atorga la Fundació Joan Maragall a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El títol de l'obra és *Escatologia, modernitat, escepticisme. El pensament d'Odo Marquard*, en la qual presenta la dimensió teològicopolítica de l'autor.

Què destaca del pensament d'Odo Marquard?

Marquard proposa un concepte de modernitat segons el qual aquesta és l'època de la negació de tota expectativa excessiva de sentit. Destacaria la força amb què exposa l'ambiguïtat entrellat de molts dels problemes posats per la modernitat, la convicció existencial amb què n'extreu la seva versió, la clarividència amb què detecta certs aspectes de l'actual realitat històrica i política i la coherència amb què duu la seva proposta fins a les últimes conseqüències.

Què ens aporta als cristians?

L'entrellat de molts dels problemes posats per la modernitat és ambigu perquè, entre moltes altres coses, està farcit de qüestions l'origen de les quals es troba en el cristianisme. Respecte de la modernitat, els cristians sovint oscil·lem massa entre el mer rebuig i el complex d'inferioritat.

Per què el va atraure?

El diagnòstic teològicopolític que Marquard fa de la modernitat és d'una lucidesa esparverant. Les seves lectures són amplíssimes i els seus punts de vista, per més que discutibles, són d'una actualitat absoluta, si més no pel que fa al plantejament dels problemes.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Sant Basili el Gran i l'Esperit Sant

Sobre l'*Esperit Sant* és l'obra estrella de sant Basili. Trobo pistes importants, de cara a unir amor, coneixement i acció comunal (vida), encara que no ho afirmi explícitament. El seu pensament descarta la rigidesa d'alguns intel·lectualistes grecs que renunciïn a la frescor viva de la comunicació de l'Esperit Sant, en excloure'l de la divinitat i arrencar-lo entre les criatures.

Al final del capítol III de *Sobre l'Esperit Sant*, Basili parla de la «doctrina simple de l'Esperit Sant, sense adobs o dureses». I al començament del capítol IV afirma que «la paraula de la Veritat... duu a la llibertat de l'Esperit». D'aquesta manera, Basili resta immers en «l'Esperit de Jesucrist», en l'Esperit Sant i Santificador, en l'Esperit de Veritat i de Saviesa, alliberat de l'estretor mental d'alguns ideòlegs grecs: «Com no serà potent l'acte de l'Esperit que ens dispensa la vida de la Resurrecció i adapta la nostra ànima a aquesta vida espiritual.»

L'Esperit «ens fa entrar en la familiaritat viva de Déu perquè depassa tota intel·ligència» i, per això, ens fa conèixer el Crist i la Veritat completa.

Vet aquí de quina manera l'Esperit Sant converteix la pura raó en intel·ligència viva i amant. L'Esperit és aquell que en Ell mateix fa conèixer, perquè Ell és la Llum en què contemplem la Llum de Crist. Ell és el Senyor que dirigeix els nostres cors a l'amor de Déu i a la constància de Crist en les tribulacions. Ell «ens fa conèixer amb els ulls del cor». És l'Esperit que vivifica i ens fa dir «Abbà, Pare», en actitud de confiança i de tendresa. En l'Esperit vivim: Ell és el lloc dels sants! És la comunicació de Déu que crea la comunió amb Déu.

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(Déu fa créixer les persones. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

Siempre es Navidad

Al amigo periodista y escritor Jacinto Peraire, autor de la biografía del médico y sacerdote de Barcelona beato Pere Tarrés, de la del beato leridano Joan Castelló Aleu, químico y mártir, y de otros diez libros —el último *Diccionario de conversos*—, tras haberlos hablado en una entrevista sobre los grandes convertidos, con motivo de la Navidad, le pedí que felicitará a la buena gente, a los oyentes del programa de Radio Barcelona sobre valores humanos *Objectiu l'home* (OM 666, SER, los domingos de 22 a 23 h) y a los lectores de esta publicación diocesana. Dijo:

—«Què li darem al Noi de la Mare, què li darem que li sàpiga bo...?»

—Un cesto a rebosar de obras buenas que, seguro, serán de su agrado:

- Dulce consuelo a quien vive entre penas;
- Mano siempre abierta al necesitado;
- Alegria a quien la perdió y llora;
- Compañía al que vive en soledad doliente y calor humano implora y espera de nuestra caridad;
- Ánimo al que quedó sin esperanza frente a los reveses de la vida y a recuperarla no alcanza, hundiéndose de toda ilusión perdida.
- Amor, amor a todos los humanos, pues Él viene para hacernos hermanos.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Entrar amb fe a la litúrgia

Quan ens disposem a participar d'un acte litúrgic, el primer pas que hem de fer és el del respecte envers tot allò que és sagrat. El segon pas és el d'acostar-se a la litúrgia amb la mirada interior de la fe. Si no entrem en el terreny de la litúrgia fent un acte de fe, la litúrgia, per solemne i ben preparada que sigui, perd tot el seu sentit, com a màxim es converteix en un acte pietosament social.

Només la fe, aquella fe que ens porta fins a Crist, que porta el segell de la nostra adhesió a Crist al mateix temps que ens fa creure en Crist, ens el fa estimar; és la fe que ens pot guiar fins al sentit del misteri que la litúrgia amaga sota els vels de les realitats terrenes amb què ara la contemplem. Aquesta fe no es limita a les formulacions doctrinals, per més que les suposa i ens les fa confessar com a signe, també, de la nostra comunió eclesial. Acostar-se, contemplar, participar de la litúrgia amb aquesta fe és la que converteix el fet de formar part de l'assemblea litúrgica en un acte de fe. A partir d'aquesta fe, anem entenent que, gràcies a la litúrgia, podem lloar veritablement Déu, perquè ho fem per mitjà de Crist. I que és gràcies a la litúrgia que la nostra vida es va embolcallant de santificació, perquè així com en la litúrgia Crist ens porta fins al Pare, també des d'ell fa davallar damunt nostre l'Esperit Sant, que tot ho renova i ho santifica.

Entrant en la litúrgia amb aquesta fe, deixant de banda, en aquell moment, el que ens puguin dir, per acostar-nos a Crist, les més dignes escoles de teologia o d'espiritualitat, ens farem nostra aquella atenta obediència dels cors senzills que han après a escoltar el Crist en les paraules de l'Escriptura.

Josep Urdeix

DEL MARTIROLOGI

Memòria de sant Pau, ermità. Segons la tradició, Pau, conegut amb el títol de *primer ermità*, va fugir al desert de Tebes, a Egipte, arran de la persecució de Deci de l'any 250, com tants altres cristians. Però ell s'hi va quedar i va menar vida eremítica fins a la mort, esdevinguda quan tenia més de cent anys.

SANTORAL I LECTURES

13. ✝ **Diumenge.** Baptisme del Senyor. Sant Hilari (†367) i doctor de l'Església; Sant Gumersind, mr.; santa Verónica.
14. **Dilluns.** Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina.
15. **Dimarts.** Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats.
16. **Dimecres.** Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe.
17. **Dijous.** St. Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca.
18. **Divendres.** Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.
19. **Dissabte.** Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, màrtirs.

■ **Diumenge** vinent, II durant l'any (litúrgia de les hores: 2

EL BAPTISME DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»

(Hoy también se pueden leer las lecturas: Is 40,1-5.9-11; Salmo 103; Tt 2, 11-14; 3,4-7; Lc 3,15-16.21-22).

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrenciales. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

(Avui també es poden llegir les lectures: Is 40,1-5.9-11; Salm 103; Tt 2,11-14; 3,4-7; Lc 3,15-16.21-22).

▶) aquesta imatge parla

Baptisme de Crist. Pintura de Juan Fernández de Navarrete (1526-1579), Museu del Prado (Madrid)

MISSA DIÀRIA (LMD)

), bisbe de Poitiers
rònica de Benasco, vg.

Accés al
Breviari

Comença el temps de durant l'any

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20.

■ **Dimarts**. He 2,5-12 / SI 8 / Mc 2,21-28.

■ **Dimecres**. He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39.

□ **Dijous**. He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45.

■ **Divendres**. He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12.

■ **Dissabte**. He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17.

2a setmana): Is 62,1-5 / SI 95 / 1Co 12,4-11 / Jn 2,1-12.

COMENTARI

Mentre pregava, s'obrí el cel

L'episodi del baptisme de Jesús que ens narra l'evangelista Lluç ve precedit pel testimoni de Joan Baptista, un testimoni que ja ens havia sortit en el diumenge III d'Advent.

L'evangelista assenyala que la gent «vivía en expectació» i es preguntava si no era Joan el Messies. Aquesta expectació no és altra cosa que l'espera de la intervenció messiànica per part del poble jueu. Joan d'una banda desemmascara els malentesos de la gent; però, d'altra banda, revela el misteri de Jesús que s'acosta a fer-se batejar. Joan només bateja amb aigua, el Messies, però, batejarà amb Esperit Sant. Ell prepara els cors dels creients, el Messies, però, judicà aquest món amb el foc que no s'apaga. Joan és només un profeta, el Messies actuarà amb la força de Déu.

La imatge del foc, ja present en l'esbarzer que crema sense consumir-se o bé al cim del Sinaí,

des d'on ressona la paraula del Senyor, i també en les llengües de foc de l'Esperit a Pentecosta (cf. Ac 2,3), no és sinó expressió de l'acció transformadora de Déu en la persona del Messies.

El baptisme de Jesús és narrat de manera sintètica. En un context de pregària —que trobarem també en altres episodis de l'evangelí de Lluç—, l'Esperit Sant davalla sobre Jesús, mentre ressona la veu del cel. Aquests elements contribueixen a revelar amb profunditat el misteri de Jesucrist. Ell és una persona en comunicació constant amb Déu (pregària), plena de l'Esperit diví (colom) i és el Fill estimat de Déu (veu).

Així, el Messies profetitzat per Joan Baptista té una novetat: no és un nou rei de Jerusalem, en la línia de David; és el Fill de Déu, ple de gràcia i d'Esperit, que ve a transformar el món amb el foc d'aquest Esperit, del qual ell és el portador. Val la pena, doncs, creure en Jesús i ser batejats en el seu Esperit.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 13, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Vicenç de Gualba.

Diumenge dia 20, a les 11.30 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà, en la festa de sant Sebastià, copatró.

NOTÍCIES

Felicitaçió de Nadal a la Cúria diocesana. El dijous dia 20 de desembre al migdia, a la sala d'actes de la Cúria diocesana va tenir lloc la tradicional felicitació de Nadal. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i vicari general felicità el Nadal al Sr. Bisbe en nom de tota la diòcesi recordant que és el Nadal de l'Any de la Fe. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses correspongué desitjant un sant Nadal a tots els diocesans i, d'una manera especial als qui més pateixen les dificultats d'aquests moments. A l'acte hi van assistir tots els membres de la Cúria, treballadors i voluntaris, representants d'organismes i de consells diocesans.

Celebració del Nadal a l'Escola Mare de Déu de la Salut. El dijous dia 20 de desembre a la tarda Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la celebració del Nadal a l'Escola Mare de Déu de la Salut a Sabadell amb el professorat i el personal no docent. Tingué lloc una pregària seguida d'un refrigeri. El Sr. Bisbe s'interessà per l'acabament de les obres d'ampliació del Centre i les bones perspectives de matrícula per al curs vinent.

Celebració del Nadal al Seminari Diocesà. El divendres dia 21 de desembre al migdia, el Sr. Bisbe de Terrassa celebrà la Missa de final de trimestre al Se-

minari Diocesà de Sant Joan Baptista (a Valldoreix) i celebrà el Nadal amb els formadors i els seminaristes majors i menors. A la fotografia, el Sr. Bisbe amb els seminaristes menors i els seus formadors.

Missa de Sant Esteve a Ripollet. El dimecres dia 26 de desembre Mons. Saiz Meneses celebrà la missa de Sant Esteve a la parròquia de Sant Esteve de Ripollet en la festa titular. En acabar la celebració saludà la feligresia i visità l'Exposició de Pessebres, signant en el llibre d'honor de l'Associació de Pessebristes de Ripollet.

Centre d'Orientació Familiar (COF). Des del passat dilluns dia 7 de gener, el Centre d'Orientació Familiar Diocesà Mare de Déu de la Salut —organitzat per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar— fa el seu servei d'atenció a les famílies en totes les seves dimensions: humana, psicològica, moral, afectiva, espiritual i relacional. Realitza una activitat de prevenció, orientació, assessorament i formació permanent de la vida conjugal i familiar. L'horari d'atenció és de dilluns a divendres de les 11 a les 13 h,

al Bisbat de Terrassa, c/ Vinyals, 47. Tel. 937 337 120. A la fotografia: el Sr. Bisbe amb els voluntaris del COF.

AGENDA

El servei de llegir a la Missa. Curs monogràfic organitzat conjuntament pel Centre de Pastoral Litúrgica i la Delegació de Litúrgia del Bisbat de Terrassa. *Recomanat a les persones que llegeixen a la Missa.* Dies: Els quatre dissabtes de febrer (dies 2, 9, 16 i 23) de 10 a 13 h (dues sessions cada dissabte: de 10 a 11.15 h i de 11.45 a 13 h). Lloc: Casa abacial de la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir) de Sant Cugat del Vallès. Professors i matèries: Manuel Coronado, delegat diocesà de Litúrgia del Bisbat de Terrassa: *Presentació.* Xavier Aymerich, *La importància de la paraula de Déu; Els ministeris en l'Església; El ministeri del lector; El ministeri del salmista; Altres serveis de lectura.* Agustí Roig, *Els leccionaris.* Miquel Àlvarez, *Introducció als llibres de la Bíblia.* Jaume Fontbona, *Lectures i temps litúrgics.* Jordi Guàrdia, *Sessió de lectura i consells pràctics.* Preu: 25 euros. Informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c/ Rivadeneyra 7, 08002 Barcelona, de dilluns a divendres, de les 9 a les 14 h. Pre-sencialment o trucant al tel. 933 022 235.

EN LA PAU DE CRIST

Sor Maria del Carmen Samaniego Arranz, monja dominica del Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès, lliurà l'ànima al Senyor el dia 19 de desembre de 2012 als 88 anys d'edat i 34 de professió religiosa a l'Orde de predicadors. Abans havia estat religiosa del Bon Pastor.

Sor Antònia Gelabert Sansó, monja dominica del Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès lliurà l'ànima a Déu el dia 23 de desembre de 2012 als 98 anys d'edat i 78 de professió religiosa a l'Orde de Predicadors.

Any de la Fe. Trobareu informació i materials a la següent adreça: www.bisbatdeterrassa.org en el link *Any de la Fe* hi trobareu els *Testimonis* de diferents persones sobre la fe (cada intervenció dura uns tres minuts).

REMAD MAR ADENTRO

La Iglesia se acerca a las personas alejadas

En comentarios anteriores me he referido a las tres líneas pastorales que han surgido en el último Sínodo de los Obispos sobre la evangelización en la actualidad. Dedicó hoy esta reflexión a la tercera de las líneas, que el Santo Padre formuló con las siguientes palabras: «Un tercer aspecto tiene que ver con las personas bautizadas pero que no viven las exigencias del bautismo. Durante los trabajos sinodales se ha puesto de manifiesto que estas personas se encuentran en todos los continentes, especialmente en los países más secularizados.»

Estas últimas palabras ya nos indican que dicha línea pastoral hace especial referencia a nuestra situación religiosa. Entre nosotros no son pocos los bautizados que, por diversas razones o por descuido —agobiados por diversos problemas en su vida diaria— viven alejados de las prácticas religiosas.

«La Iglesia —dijo el Papa— les dedica una atención particular, para que encuentren nuevamente a Jesucristo, vuelvan a descubrir el gozo de la fe y regresen a las prácticas religiosas en la comunidad de los fieles». Me parecen muy ilustrativos estos tres pasos que indica Benedicto XVI.

El primer objetivo es propiciar que esas personas se encuentren de nuevo con Cristo. Siempre, pero de manera especial en este Año de la Fe que estamos celebrando, es necesario poner a Jesucristo en el centro de nuestros esfuerzos evangelizadores. En la carta sobre el Año de la Fe, el Papa nos invita a centrarnos en la figura del Señor, a fijar la mirada en Él, porque sólo en Él pueden saciarse los anhelos del corazón humano. El segundo objetivo que indica el Papa es que esas personas alejadas de la práctica religiosa y de la comunidad cristiana «vuelvan a descubrir el gozo de la fe». Porque la fe cristiana no es una palabra de condena sino una palabra de esperanza. La fe cristiana es una afirmación de vida, porque su centro es la Pascua de nuestro Señor: su muerte por nuestros pecados y su resurrección para nuestra justificación. El tercer objetivo es que esas personas «regresen a las prácticas religiosas en la comunidad de los fieles». Aquí la indicación se refiere en especial a la recepción de los sacramentos, a la plegaria comunitaria y de un modo especial a la celebración de la eucaristía dominical.

¿Cómo serán los frutos del Año de la Fe? Es imposible medirlos, porque la fe se vive en la concien-

cia de cada persona. Pero existen algunos indicadores de la vitalidad religiosa de una sociedad. Y uno de estos es sin duda la asistencia a la misa dominical. Quiera Dios que el Año de la Fe nos permita mejorar en este punto.

Por lo que se refiere a nuestra diócesis de Terrassa hago mías las palabras del Papa en la homilía de clausura del pasado Sínodo: «Además de los métodos pastorales tradicionales, siempre válidos, la Iglesia intenta también utilizar métodos nuevos, usando asimismo nuevos lenguajes, apropiados a las diferentes culturas del mundo, proponiendo la verdad de Cristo en una actitud de diálogo y de amistad que tiene como fundamento a Dios que es Amor.»

Estas palabras son una invitación a la creatividad pastoral. Deseo profundamente —y pido al Espíritu Santo— que surjan en nuestra joven diócesis iniciativas de aproximación de las comunidades cristianas a las personas alejadas de la Iglesia, y siempre —como indica el Papa— en una actitud de diálogo y de amistad.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa